

Hvad ser du?

Evangeliet er et glædesbudskab så rigt, at vi aldrig kan udtømme dets glæde. Den fornyes hver morgen. Den vil også fornyes i enhver afgørelse af betydning, som vi skal træffe. Glædesfornyelsen bliver os til del, når vi får fuld vished om, hvad der er Herrens vilje, og siger Ja dertil af hele vort hjerte.

I følge vor Herre Jesus skal vi sige *Ja, Ja, Nej, Nej* – hvad der går derudover, er af det onde!

Spørgsmålet er, hvad vi skal sige *Ja, Ja* til – og hvad vi skal sige *Nej, Nej* til.

Svaret ligger ikke langt borte i endeløse diskussioner, men er os ganske nær. Vi skal sige Ja til Guds vilje, Nej til alt andet. Så enkelt og glædesfyldt er kristenlivet, thi Guds vilje er kun god.

*

Det gælder altså om at søge klarhed over, hvad der er Guds vilje – eller, som *Paulus* også siger, *skønne*, hvad der er Hans gode og fuldkomne vilje.

Det kan man kun, hvis ikke man skikker sig lige med denne verdens mønster, tankegang og vurderinger.

Guds vilje strider ofte med vor egen vilje eller egenviljen, som ved, hvad den vil, og som ikke ønsker at blive tilsidesat. Hvem af os kender ikke til denne kamp.

*

Josua spurgte engang en mand, som stod foran ham med draget sværd i hånden: »Er du en af vore eller en af vore fjender?« og fik dette svar: »*Ingen af delene!* Jeg er fyrsten over HERRENS hær!« Da faldt Josua til jorden på sit ansigt og tilbad og sagde: »Hvad har min Herre at sige til sin tjener?«

Sådan begyndte det nye afsnit af Josuas liv og tjeneste, der førte til erobringen af det land, Gud havde givet sit folk.

*

Saul fra Tarsus faldt også til jorden, og da han havde lært Jesus at kende, spurgte han straks: »Hvad skal jeg gøre, Herre?«

Fra da af gjaldt det for *Paulus* i enhver sag kun om at kende Herrens vilje og gøre den.

*

Herrens vilje er ofte uforudsigelig. Den

fremtræder da som en overraskelse, og vi udbryder: »Det havde jeg aldrig ventet!« Den kan se uoverkommelig ud, men er det aldrig for den, der adlyder.

Ved sit livs afslutning måtte *Josua* erkende, at der endnu var såre meget af landet at indtage. Han fik derfor af Gud besked om at udskifte landet imellem Israels stammer, så hver stamme vidste, hvad den skulle erobre. Midt under udskiftningen stod *Josuas* gamle kampfælle, *Kaleb*, frem og bad om at få et bjergland, hvor der endnu boede stærke kæmper i store, befæstede byer. Det var en opmuntring for *Josua*, at der endnu var sådanne mænd i Israels folk, thi der var som sagt endnu såre meget tilbage at indtage, men *Kalebs* eksempel virkede som en tilskyndelse til alle – hvis de da ikke glemte hans eksempel!

*

Alt dette og meget andet er skrevet for at hjælpe os til at følge i det spor, som Guds vilje anviser os.

Vi er ikke kaldet til så afgørende en gerning som *Josua*, *Kaleb* og *Paulus*, men vi skal alligevel følge i deres spor. »Bliv mine efterfølgere,« sagde *Paulus* – og det kunne *Josua* og *Kaleb* også sige.

Ingen af disse blev trætte – jo, nok fysisk engang imellem, men aldrig åndeligt. Der er noget herligt vitalt over dem. Det var Gud, der hele tiden gav dem kraft, fordi de gjorde hans vilje. De havde ikke kraften forud på lager, men fik den, idet de adlød. Sådan er vandringer i troen.

*

Det var ikke let at bryde op fra det årlige, dejlige stævne på *Nyborg Strand*, men det var Guds vilje – og da vi blev klar over den og adlød, mærkede vi en befriende indre lettelse og glæde.

Vi havde ingen anelse om, hvad vi så skulle. Skulle vi overhovedet afholde noget sommerstævne mere. Ved nytårstid vidste vi det endnu ikke.

Men så gav Gud os klarhed, idet han gav os vished for, at Han ville holde stævne med os i *København*, og at stævnet skulle være i *Valby*.

Det var der vist nok ingen af os, der havde regnet med – men Gud gjorde det ved sin Ånd så klart, at vi fik vished derom og med visheden glæde.

*

Det var ikke noget nyt, vi fandt på. Hvis vi havde fundet på noget nyt, havde det nok været noget, vi alle umiddelbart syntes vældig godt om.

Men *Valby* er ikke præcis tiltrækkende. Det kan slet ikke sammenlignes med *Nyborg Strand*. Der er hverken strand eller park eller natur. Der er derimod busser, grafitti, smuds og støj. Og så er der mange stakkels forkomne mennesker lige rundt omkring i nærheden.

Valby Medborgerhus kan heller ikke sammenlignes med hotel *Nyborg Strand*. Enhver sammenligning falder ud til hotellets overlegne fordel.

Vi behøver lidt af *Kalebs* indstilling for at fatte, at nu skal vi samle os nogle sommerdage midt i en mindre tiltalende del af den store stad *København*.

Men gør det noget? Mon ikke det just er derfor, Gud har udpeget *Valby* som sit mødested for os de dage?

*

Hvis Han har det, hvilket vi har vished om, da har Han beredt os en fornyelse. Den forudsætter, at vi modtager nåde nok af Ham til at sige Ja, Ja og ikke andet, thi da er vi helhjertet med og overvinder, hvad der bliver at overvinde i dette »bjergland med anakitterne«.

*

For dem, der bor i *København* og omegn, bliver der meget at tale med Herren om. Nogle er allerede i færd med at indbyde venner fra provinsen og fra vore nabolande til at bo hos dem. De kan ikke tilbyde værelse med fjernsyn og bad som på hotel *Nyborg Strand* – de kan måske kun tilbyde en sofa – men gør det noget? Hvor der er hjerterum, er der husrum. Jeg er forvisset om, at mange vil opleve, at de har haft »engle« som gæster – og de vil takke Herren, fordi de fik lov til at vise gæstfrihed og opleve rigdommen derved.

*

Københavnerne taler også med Gud om, hvad de kan være for gæster og deltagere idet hele taget. Der bliver næppe holdt møde om eftermiddagene, så her gælder det om at være vågen for, hvad vi skal.

De, der har bil, kan sikkert yde adskil-

lige hjælp med transport til og fra møderne, m.v.

*

Adskillige udefra vil således blive privat indkvarteret. Men derudover er der campingpladser, vandrerhjem og hoteller, alt efter, hvor meget man synes, man vil betale for overnatning, m.v., se næste side.

*

Morgenmad spiser man, hvor man bor. Så er der møde i den store sal i Valby Medborgerhus kl. 10.30.

Hvis vi vil, kan vi spise frokost (lunch) sammen i Medborgerhuset kl. ca. 12. Det bliver ikke en frokost som på hotel Nyborg Strand, men vi vil nyde den mindst lige så meget. Jeg kan allerede oplyse, at tre stykker smørrebrød koster 22 kr. 50 øre.

Eftermiddagene er fri. Det er muligt, vi arrangerer en fælles udflugt til Nord-Sjællands mange seværdigheder (Fredensborg, Frederiksborg, Kronborg, o.s.v.), men intet er endnu fastlagt.

Middagen spiser vi, hvor vi bor, eller hvor vi har lyst til. Dog overvejer vi lørdag aften at have fælles spisning – men endnu er heller intet herom fastlagt.

I det hele taget er kun lidet fastlagt. Derfor er der mange, der beder om Herrens vejledning. Vi er forvissede om, at Han vil, at enhver eftermiddag skal opleves under Hans velsignelses fylde.

Aftenmødet er kl. 20 i Valby Medborgerhus.

Ved formiddagsmødet er der samtidig børnemøde, men det er der ikke om aftenen.

*

Søndag kl. 10 samles vi til Gudstjeneste. Det bliver samtidig vort afslutningsmøde.

Men også efter dette samvær kan vi spise frokost sammen under de beskedne forhold, som præger dette stævne.

*

Det kan for adskilliges vedkommende blive meget billigere at deltage i dette sommerstævne, end hvad det kostede på Nyborg Strand.

Stævnet er en dag kortere end stævnerne i Nyborg. Vi begynder først onsdag aften kl. 20.

*

Guds folk hører dybest set ikke hjemme iblandt de »fine«. Vi hører inderligt sammen med de »små« – ja, de »foragtede«, dem, der »intet er« i verdens øjne.

Vi beder Gud, om vi må blive til velsignelse for nogle af den store bys forkomne, små mennesker – få lov til at vinde nogle af dem for Herren.

*

Det bliver et stævne, hvor hver eneste københavnsk ven er med, ikke blot som deltager, men også som vært og medansvarlig for, at alle føler sig »hjemme« »og mærker, at »her er godt at være«!

*

Der vil formentlig blive en del at overvinde under stævnets forløb. Vi er os bevidst, at vi har en modstander. Men holder vi os nær til Herren, bliver vi hverken overvældet eller overvundet af noget.

Hvad dette stævne vil føre til, og hvilke konsekvenser det vil have for vort arbejde fremover, ved vi ikke noget om. Vort store håb er, at Gud derigennem skænker os en gennemgribende fornyelse.

*

Måske skal aftenmøderne eller nogle af dem have karakteren af »vækkelsesmøde«. Det har vi ikke klarhed over nu, men vil få det i rette tid.

Men jeg tror, vi alle i vor bøn og forberedelse vil komme i tanke om nogle, vi skal overveje at indbyde – og så få visdom til at gøre det på den rette måde.

*

Vi anbefaler vore venner fra provinsen og udlandet *snarest* at sikre sig indkvartering.

Campingplads er naturligvis det billigste – derefter vandrerhjem – endelig hotel.

De ovenanførte hoteller har vi talt med. Priserne er rimelige, nogle steder overordentligt rimelige.

Der findes jo mange andre hoteller i København end de anførte.

Hvis det er for vanskeligt for nogen selv at ordne indkvartering, vil *Niels Vinther*, bistået af en gruppe venner, være behjælpelig hermed. Hans telefon er 36 46 91 25.

Man kan også skrive til ham og give oplysning om, hvad man ønsker. Hans adresse er Horsekildevej 40, 2500 Valby.

*

Der er således et temmeligt stort arbejde forbundet med dette stævne – både for enhver, der indmelder sig, og for »værtssolkene« i hovedstaden. Der er måske endda noget at overvinde inden stævnet!

Må alt ske med glæde – også om alt ikke går så glat, som man kunne ønske!

Må alt lykkes til Herrens ære og vor fornyelse!

Vær velkommen fra fjern og nær i vor Herres og Frelsers navn!

Husk at tage Bibel, Kristne Sange og Salmebogen med!